

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 520/94 НА СЪВЕТА

от 7 март 1994 г.

създаващ процедура на Общността за управление на количествените квоти

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че с Регламент (ЕИО) № 1023/70 на Съвета от 25 май 1970 г. създаващ обща процедура за управление на количествените квоти¹, за Общността бе установена процедура за управление на количествените квоти, основаваща се на принципа на разпределение на квотите между държавите-членки, можеща да предизвика раздробяване на пазара на Общността и контрол по вътрешните граници за въпросните продукти;

като има предвид, че по силата на член 7 А от Договора, вътрешният пазар обхваща от 1 януари 1993 г. пространство без вътрешни граници, в което е осигурено свободното придвижване на стоки, хора, услуги и капитали;

като има предвид, че по тази причина е нужно да се създаде нова система за управление на количествените квоти, отговаряща на тази цел и основаваща се на принципа за единност на съвместната търговска политика, съобразно насоките дадени от Съда на Европейските общности;

като има предвид, че е целесъобразно да се предвиди възможност за избор между различни методи на разпределение в зависимост от критерии като ситуацията на пазара на Общността, естеството на продуктите, особеностите на страните-доставчици и международните задължения на Общността, особено тези, които издигат принципа за вземане предвид на традиционните търговски потоци;

като има предвид, че управлението на квотите за внос и износ трябва да почива на система на лицензи, издавани от държавите-членки съобразно количествените критерии определени на Общностно ниво;

¹ ОВ № L 124 от 08.06.1970 г., стр. 1. Регламент изменен за последен път с Акта за присъединяване от 1985 г.

като има предвид, че процедурата за управление трябва да гарантира на всички кандидати справедливи условия за достъп до квотите и че издаваните документи трябва да могат да бъдат използвани в цялата Общност;

като има предвид, че е необходимо да се създаде комитет, в рамките на който да се организира тясно и ефикасно сътрудничество между държавите-членки и Комисията за изпълнението на настоящия регламент;

като има предвид, че разпоредбите на настоящия регламент и тези, отнасящи се до неговото изпълнение, не трябва да засягат разпоредбите на Общността и националните разпоредби в областта на професионалната тайна;

като има предвид, че следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент продуктите, изброени в приложение II на Договора, както и текстилните или други продукти предмет на специфичен общ режим на внос, предвиждащ особени разпоредби в областта на управление на квотите;

като има предвид, че настоящият регламент следва да замени Регламент (ЕИО) № 1023/70, който следва да бъде отменен; че с Регламент (ЕИО) № 1024/70², Съветът бе направил приложим Регламент (ЕИО) № 1023/70 спрямо френските отвъдморски департаменти; че вече няма необходимост от отделен регламент, като се има предвид, че общите разпоредби на настоящия регламент се прилагат спрямо цялата територия на Общността, както е определена в член 227 на Договора; че Регламент (ЕИО) № 1024/70 би трябвало също да бъде отменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ

ЧАСТ ПЪРВА

ОБЩИ ПРИНЦИПИ НА УПРАВЛЕНИЕ

Член 1

1. Настоящият регламент установява правилата относно управлението на количествените квоти за внос или износ, наричани по-долу "квоти", които Общността фиксира автономно или чрез конвенции.
2. Настоящият регламент не се прилага спрямо продуктите, изброени в приложение II на Договора, нито спрямо други продукти предмет на специфичен общ режим на

² ОВ № L 124 от 08.06.1970 г., стр. 5.

внос или износ предвиждащ особени разпоредби в областта на управлението на квотите.

Член 2

1. Квотите се разпределят между кандидатите възможно най-бързо след разкриването им. Може да бъде взето решение, съгласно процедурата предвидена в член 23, те да бъдат разпределени на няколко части.

2. Управлението на квотите може да се осъществява, по-специално, чрез прилагане на един от следните методи или чрез комбинация от тези методи:

а) метод, основаващ се на вземането под внимание на традиционните търговски потоци съобразно членове от 6 до 11;

б) метод, основаващ се на реда на подаване на заявленията (според принципа "първият дошъл е първи обслужен"), съобразно член 12;

в) метод на разпределение пропорционално на количествата поискани при подаване на заявките (според процедурата, наречена "едновременно разглеждане"), съобразно член 13.

3. Методът на разпределение, който следва да се използва се определя съгласно процедурата предвидена в член 23.

4. Ако се установи, че никой от посочените в параграф 2 методи не е пригоден към специфичните изисквания на разкрита квота, Комисията изработва друг пригоден метод според процедурата, предвидена в член 23.

5. Количествата, които не са разпределени, отдадени или използвани, се преразпределят съгласно член 14 в срокове, позволяващи използването им преди края на периода на квотата.

6. С изключение на разпоредби приети по време на фиксиране на квотата, освобождаването за свободно обръщение или износът на продукти, включени в квота, е подчинено на представянето на лиценз за внос или износ, издаден от държавите-членки съобразно настоящия регламент.

7. Държавите-членки определят компетентните административни органи за изпълнение на мерките по прилагането, с които са натоварени съгласно настоящия регламент. Те уведомяват за това Комисията.

Член 3

Комисията публикува в Официален вестник на Европейските общности съобщение за разкриването на квоти, като уточнява избрания метод за разпределение, условията, на които трябва да отговарят заявленията за лиценз, сроковете за подаването им и списък на компетентните национални органи, до които те трябва да бъдат подадени.

Член 4

1. Всеки вносител или износител от Общността, независимо къде е установен в Общността, може да подаде само едно заявление за лиценз за всяка квота или част от квота, което се подава до компетентния орган на държава-членка по негов избор и следва да е написано на официалния език или езици на тази държава-членка.

Когато дадена квота е ограничена до един или няколко региона на Общността, заявлението се подава пред компетентните органи на държавата(-ите)-членка(-и) на съответния регион или региони.

2. Заявленията за лиценз трябва да бъдат подадени съобразно изискванията определени според процедурата предвидена в член 23.

Член 5

Комисията следи издаваните лицензи да бъдат за икономически значими количества, като се има предвид естеството на продукта предмет на квотата.

ЧАСТ ВТОРА

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА РАЗЛИЧНИТЕ МЕТОДИ НА УПРАВЛЕНИЕ

Раздел А

Метод, основаващ се на вземането под внимание на традиционните търговски потоци

Член 6

1. Когато квотите се разпределят при отчитане на традиционните търговски потоци, част от квотата се запазва за традиционните вносители или износители, а останалата част се отдава на други вносители или износители.

2. Смятат се за традиционни вносители или износители тези, които могат да докажат, че по време на предходен период, наречен " референтен период", са осъществявали внос в или износ от Общността на продукта или продуктите, предмет на квотата.

3. Частта, запазена за традиционните вносители или износители, референтният период и частта отдавана на останалите кандидати, се определят съгласно процедурата предвидена в член 23.

4. До 31 декември 1996 г. Комисията следи делът запазен за останалите кандидати да отчита справедливо ситуацията, създадена от съществуването на национални ограничения, прилагани съгласно Регламент (ЕИО) № 288/82 на Съвета от 5 февруари 1982 г. за общия режим приложим спрямо вноса³ и на Регламент (ЕИО) № 3420/83 на Съвета от 14 ноември 1983 г. относно нелиберализираните на Общностно ниво режими на внос на продукти, произхождащи от страни с държавна търговия⁴.

5. Разпределението се осъществява според принципите, обявени в членове от 7 до 11.

Член 7

За да добият право да участват в разпределението на част от квотата запазена за тях, и да докажат вноса или износа, реализирани по време на референтния период, традиционните вносители или износители прилагат към заявлението си за лиценз:

- нотариално заверено копие на оригинала на декларацията за освобождаване за свободно обръщение или за износ, предназначена за вносителя или износителя, издадена на тяхно име или, при необходимост, на името на оператора, чиято дейност те са поели,

- от всякакво равностойно доказателство, определено от Комисията съгласно процедурата предвидена в член 23.

Член 8

Държавите-членки съобщават на Комисията, в срок установен в съобщението за разкриване на квота, броя на заявленията за внос или износ и общото заявено количество, поотделно за традиционните вносители или износители и за други

³ ОВ № L 35 от 09.02.1982 г., стр. 1. Регламент изменен за последен път с Регламент (ЕИО) № 2875/92 (ОВ № L 278 от 02.10.1992 г., стр.1)

⁴ ОВ № L 346 от 08.12.1983 г., стр.6. Регламент изменен за последен път с Регламент (ЕИО) № 2456/92 (ОВ № L 252 от 31.08.1992 г., стр.1).

вносители или износители, както и обема на предишния внос или износ, осъществен от заявителите по време на референтния период.

Член 9

Комисията разглежда едновременно информациите, предоставени от държавите-членки и определя количествените критерии, според които исканията на традиционните вносители и износители трябва да бъдат удовлетворени, както следва:

- когато общото поискано количество е равно или по-малко от количеството предназначено за традиционните вносители или износители, исканията се удовлетворяват напълно,
- когато общото поискано количество надхвърля количеството, предназначено за традиционните вносители и износители, исканията се удовлетворяват съразмерно с частта на всеки кандидат в общия референтен внос или износ,
- когато прилагането на този количествен критерий би довело до разпределяне на количества, по-големи от заявените, излишъците се преразпределят съгласно процедурата, предвидена в член 14.

Член 10

Частта от квотата, запазена за нетрадиционни вносители или износители, се разпределя съобразно член 12.

Член 11

При липса на заявления от традиционни вносители или износители, всички вносители или износители подали заявления имат достъп до цялата квота или до предвидената част от нея.

В този случай разпределението се извършва съгласно процедурата предвидена в член 12.

Раздел Б

Метод, основаващ се на реда на подаване на заявленията

Член 12

1. Когато разпределението на дадена квота или част от квота се осъществява съобразно принципа "първият дошъл е първи обслужен", Комисията определя, съгласно процедурата предвидена в член 23, количеството, което всеки оператор може да получи до изчерпване на квотата.

При определяне на това количество, равно за всички оператори, се отчита необходимостта да се отдават икономически значими количества като се има предвид естеството на продукта.

2. След проверка на наличностите по баланса на Общността, компетентните органи отдават на всеки вносител или износител количеството, определено съгласно параграф 1.

3. Когато лицензополучателят може да докаже, че действително е внесъл или изнесъл цялото количество продукти, за които му е бил издаден лиценз, или една част, която се определя съгласно процедурата предвидена в член 23, той има право да подаде ново заявление за лиценз. Последният му се издава при същите условия като предходния. Същата процедура може да се използва до изчерпване на квотата.

4. С оглед гарантиране на равен достъп до квотата за всички кандидати, Комисията посочва в съобщението за разкриване на квота дните и часовете за достъп до наличностите по баланса на Общността.

Раздел В

Метод на разпределение пропорционално на заявените количества

Член 13

1. Когато разпределението на квотите се извършва пропорционално на заявените количества, компетентните органи на държавите-членки предоставят на Комисията в срокове и при условия, определени съгласно процедурата установена в член 23, информацията относно получените от тях заявления за лицензи.

Тази информация посочва броя на кандидатите и общото заявено количество.

2. В срока определен съгласно процедурата по член 23, Комисията разглежда едновременно информацията, предоставени от компетентните органи на държавите-членки и определя количеството от квотата или от съответната част от нея, за което тези органи трябва да издадат лицензи за внос или износ.

3. Когато общият обем на заявленията за лиценз е равен или по-малък от количеството по съответната квота, исканията се удовлетворяват напълно.

4. Когато заявленията са за общо количество надхвърлящо предвиденото за съответната квота, те се удовлетворяват пропорционално на поисканите количества (принцип *pro rata*).

Раздел Г

Разпределяне на количествата за преразпределение

Член 14

1. Количествата за преразпределяне се определят от Комисията на базата на информацията, предоставени от държавите-членки съобразно член 20.

2. Когато първоначалното разпределение на квотата е извършено чрез прилагане на метода предвиден в член 12, Комисията незабавно добавя количествата за преразпределяне към все още наличните количества или ги използва за възстановяване на квотата, ако същата е изчерпана.

3. Когато първоначалното разпределение е било осъществено чрез прилагане на друг метод, количествата за преразпределяне се отдават съгласно процедурата, предвидена в член 23.

В този случай Комисията публикува в Официален вестник на Европейските общности допълнително съобщение.

ЧАСТ ТРЕТА

ПРАВИЛА ОТНОСНО ЛИЦЕНЗИТЕ ЗА ВНОС ИЛИ ИЗНОС

Член 15

1. Когато се прилага методът предвиден в член 12, държавите-членки издават лицензи незабавно след проверка на наличностите по баланса на Общността.

2. В останалите случаи:

- Комисията уведомява компетентните органи на държавите-членки, в срок определен съгласно процедурата предвидена в член 23, за количествата, за които те издават лицензи на различните кандидати. Тя информира за това останалите държави-членки;

- компетентните органи на държавите-членки издават лицензите за внос или износ в срок от десет работни дни след получаване на уведомлението за решението на Комисията или в срок определен от нея;

- тези органи информират Комисията за издаването на лицензите за внос или износ.

Член 16

Издаването на лицензи може да бъде подчинено на представянето на гаранция, съгласно процедурата предвидена в член 23.

Член 17

1. Лицензите за внос или износ разрешават вноса или износа на продуктите предмет на квота и са валидни навсякъде в Общността, без значение на местата на внос или износ, посочени от операторите в техните заявления.

Когато дадена квота е ограничена до един или няколко региона на Общността, лицензите за внос или износ важат само в държавата(-ите)-членка(-и) в съответния(-те) регион(-и).

2. Срокът на валидност на лицензите за внос или износ, издавани от компетентните органи на държавите-членки, е четири месеца. При все това, чрез прилагане на процедурата предвидена в член 23 може да бъде определен различен срок.

3. Титулярите на лицензи за внос или износ могат, по тяхно искане, да получат извлечения от тях от компетентните органи на държавата-членка, издали лицензите.

Извлеченията имат същото правно действие като лицензите, от които произлизат, в рамките на количеството, за което лицензите са били издадени.

4. Заявленията за лицензи за внос или износ, лицензите или извлеченията от тях се съставят на формуляри съобразно модел, чиито характеристики се определят съгласно процедурата предвидена в член 23.

Член 18

Без да се накърняват особените разпоредби, които се приемат съобразно процедурата предвидена в член 23, лицензите за внос или износ и извлеченията от

тях не могат да бъдат давани назаем или прехвърляни, нито възмездно, нито безвъзмездно, от титуляра, на чието име е бил издаден документът.

Член 19

1. Лицензите за внос или износ и извлеченията от тях, които са останали напълно или частично неизползвани, трябва, освен в случай на форсмажорни обстоятелства, да бъдат върнати на компетентните органи на държавата-членка, която ги е издала, в срок от десет работни дни след датата на изтичане на срока им.

2. Когато издаването на лицензи за внос или износ е било подчинено на представянето на гаранция, тя се задържа, освен в случай на форсмажорни обстоятелства, при неспазване на срока посочен в параграф 1.

Член 20

Компетентните органи на държавите-членки уведомяват Комисията, незабавно след като бъдат информирани за това и най-късно двадесет дни след изтичане на срока на лицензите, за отдадените и останали неизползвани количества от квотите, с оглед тяхното последващо преразпределение съгласно член 2, параграф 5.

Член 21

Компетентните органи на държавите-членки информират Комисията, преди края на всеки месец, за количествата продукти предмет на квота, които са били внесени или изнесени през предходния месец.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представителя на Комисията.

Член 23

1. В случаите, когато е направено позоваване на процедурата, предвидена в настоящия член, представителят на Комисията предлага на комитета проект на

мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище по проекта в срок, който председателят може да определи съобразно неотложността на разглеждания въпрос. Становището се приема с мнозинството, предвидено в член 148, параграф 2 на договора за решенията, които Съветът е призван да приеме по предложение на Комисията.

Гласовете на представителите на държавите-членки в комитета се претеглят съобразно начина установен в посочения по-горе член. Председателят не участва в гласуването.

2. а) Комисията приема мерки, които са приложими незабавно.

б) При все това, когато мерките не са съобразени със становището на комитета, те се съобщават веднага от Комисията на Съвета.

В този случай, Комисията може да отложи прилагането на приетите от нея мерки за период не по-дълъг от един месец от датата на горното съобщение.

Съветът, произнасящ се с квалифицирано мнозинство, може да вземе различно решение в срока, предвиден в предходната алинея.

Член 24

Правилата за прилагане на настоящия регламент се приемат от Комисията съгласно процедурата предвидена в член 23. Те определят най-вече изпълнението на методите на разпределение, информацията, която следва да бъде предавана от компетентните органи на държавите-членки и мерките, насочени към гарантиране на спазването на настоящия регламент.

Член 25

1. Информацията, получена от Съвета, Комисията или държавите-членки във връзка с настоящия регламент, може да бъде използвана само за целите, за които е била поискана.

2. Съветът, Комисията и държавите-членки, както и техните служители, нямат право да разкриват информация, за която са получили надлежно обосновано искане за поверителност, освен в случаите на изрично разрешение дадено от страната, предоставила информацията.

3. Настоящият член не възпрепятства разкриването от органите на Общността на информация от общ характер, и по-специално на мотивите, въз основа на които са взети решенията съгласно настоящия регламент, нито на доказателства използвани

в подкрепа на техни аргументите в рамките на съдебни процедури. Такова разкриване трябва да отчита законния интерес на страните заинтересовани от запазване на търговските им тайни.

Член 26

Държавите-членки и Комисията си предоставят взаимно необходимите данни и сътрудничат за прилагането на настоящия регламент. Процедурата по предоставянето и разгласяването на тези данни се установява, при необходимост, според процедурата предвидена в член 23.

Член 27

Регламенти (ЕИО) № 1023/70 и (ЕИО) № 1024/70 се отменят. Позоваването на отменените регламенти, се смята за направено спрямо настоящия регламент.

Член 28

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден следващ деня на публикуването му в Официален вестник на Европейските общности.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 7 март 1994 г.

За Съвета:

Председател

Th. PANGALOS